GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 183. Vinerĭ, 15 (27) Augustŭ. 1886.

Din causa S-tei sĕrbătórĭ de mâne, ḍiarulŭ nu va apăré până Sâmbătă.

Braşovŭ, 14 Augustŭ 1886.

Revoluţiunea bulgară preocupă aḍĭ întréga pressă europénă. Nu persóna prinţului Bulgariei, fiă ea orĭ câtŭ de simpatică, nicĭ Bulgarii şi statulŭ lorŭ sunt aceia carĭ provócă acéstă interesare generală, ci cestiunea, că în ce relaţiunĭ stau marele puterĭ una cu alta şi ce scopurĭ urmărescŭ ele în Orientŭ, agită aşa de multŭ spiritele.

Esistă séu nu şi aḍĭ o înţelegere între cele trei împĕrăţii? Limbagiulŭ moderatŭ de care se folosescŭ acum şi foile rusescĭ, în urma celorŭ germane, faţă cu revoluţiunea bulgară ne face sĕ credamŭ, că între cele trei cabinete a fostŭ prevĕḍută şi eventualitatea unei nouĕ rĕscóle în Bulgaria şi că pentru acéstă eventualitate s'a luatŭ înţelegerea, ca sĕ nu intervină nicĭ o putere, fără consimţĕmĕntulŭ celorlalte.

Probabilŭ că detronarea principelui Alesandru a venitŭ neaşteptată celorŭ din Berlinŭ şi Viena, carĭ negreşitŭ s'au gânditŭ mai multŭ la eventuale turburărĭ din causa uniunei bulgare şi a modificării statutului organicŭ alŭ Rumeliei orientale. Cu tóte acestea fiindŭ făcută odată detronarea, Germania şi Austro-Ungaria au trebuitŭ sĕ observe deocamdată reserva indicată de interesele mănţinerii păcii, aşteptândŭ sĕ védă mai ântêiu ce vrea sĕ întreprindă Rusia.

Cabinetulŭ rusescŭ la rĕndulŭ sĕu observă totŭ aceeaşĭ tactică prudentă, şi pressa ruséscă accentuéză, că Rusia vrea sĕ evite câtŭ se póte de multŭ unŭ amestecŭ directŭ în acţiunea bulgară. Şi are dreptate; de ce sĕ mai atragă asupră'şĭ acestŭ odiu, după ce prin amesteculŭ ei indirectŭ a făcutŭ sĕ se detroneze prinţulŭ Alexandru şi astfelŭ a scăpatŭ de unŭ duşmanŭ alŭ politicei rusescĭ în peninsula balcanică?

Politica de neintervenţiune însĕ póte sĕ aibă unŭ succesŭ numai pe câtŭ timpŭ lucrurile în Bulgaria se vorŭ desfăşura totŭ atâtŭ de netedŭ, cum s'a întêmplatŭ dela isbucnirea revoluţiunei rumeliote până acuma. Dér décă în adevĕrŭ o contra-revoluţiune ar desbina pe Bulgarĭ în douĕ tabere, care sĕ se bată pe viéţă şi pe mórte, atuncĭ nu va mai merge cu „împăciuirea indirectă“, ci una séu alta dintre puterĭ va trebui sĕ intervină.

Orĭ dóră s'a prevĕḍutŭ şi acestŭ casŭ? Nu cumva faima, ce s'a ivitŭ mai de multe orĭ, că România ar fi destinată sĕ restabiléscă ordinea în Bulgaria, sĕ fiă basată în planurile aliaţilorŭ?

Lăsândŭ la o parte combinaţiunile cutezate de felulŭ acesta, nu putemŭ sĕ nu ne esprimămŭ mirarea asupra naivei pretenţiunĭ ce o face Bulgarilorŭ „Journal de St. Pétersbourg“, ca sĕ se pórte bine şi „sĕ nu împedece acţiunea marelorŭ puterĭ“. Va se ḍică Bulgarii sĕ fiă mulţămiţĭ cu ce a făcutŭ Zancov şi sĕ nu încerce a se opune detronării vitézului lorŭ prinţŭ, căcĭ astfelŭ numai — adauge fóia rusécă — îşĭ va puté asigura Bulgaria viitorulŭ sĕu.

Care viitorŭ? Celŭ rusescŭ orĭ celŭ bulgărescŭ? Aicĭ, în acéstă cestiune, este ascunsŭ sîmburele situaţiunii, pe care fórte nimeritŭ o caracteriséză „Neue Freue Presse“ ḍicêndŭ:

„Prin detronarea lui Alexandru trebue sĕ considerămŭ ca părăsită pentru multŭ timpŭ acea soluţiune a cestiunii orientale, care avea de scopŭ a pune în loculŭ Turciei, ce se disolvă, unŭ numĕrŭ de state libere şi independente şi care arŭ fi avutŭ avantagiulŭ d'a delătura cu încetulŭ rivalitatea periculósă dintre Rusia şi Austro-Ungaria în peninsula balcanică. Acum în fiăcare ḍi trebue sĕ ne aşteptămŭ d'a vedé născêndu-se nouĕ cestiunĭ primejdióse de compensaţiunĭ, de echilibru, de delimitare a sferelorŭ de interese.“

Rusia promite, că nu va turbura pacea, dér cere în schimbŭ ca monarhia nóstră sĕ consimtă la faptele agenţilorŭ rusescĭ în Bulgaria. Nu cumva este pré mare preţulŭ acesta ce se cere pentru susţinerea unei păcĭ nesigure?

Părerea nóstră este, că au dreptate aceia, carĭ ḍicŭ că Austro-Ungaria a suferitŭ unŭ desastru diplomaticŭ decisivŭ în Bulgaria şi că influinţa ei, de care atâtŭ de multŭ se vorbea, s'a redusŭ aprópe la zero. Astfelŭ înaintândŭ pe cărarile indicate de înţelegerea secretă dela Skiernevice şi Kremsier, cine scie la ce desastre avemŭ sĕ ne mai aşteptămŭ.

Revoluţiunea din Bulgaria.

Cetimŭ în „România«:

Nu este lucru mai ciudatŭ decâtŭ ceea ce se întêmplă cu pacea Europei. Tocmai când diplomaţia isbutesce a stabili o înţelegere şi a da mai multe şi mai solemne garanţii, tocmai atuncĭ pacea Europei este mai şubredă şi primesce loviturĭ mai puternice... Asigurările de pace, carĭ s'au cântatŭ în ultimele ḍile aşa de multŭ, au fostŭ atâtŭ de factice, încâtŭ nu numai afară din cerculŭ celorŭ douĕ imperii s'a doveditŭ că pacea nu este o realitate, dér chiarŭ în mijloculŭ lorŭ lupta de rassă şi de interese sĕ intreţine până la vrăşmăşiă. Orĭ câtŭ s'arŭ subscrie tractate şi alianţe între guvernulŭ germanŭ şi celŭ austro-ungarŭ, popórele între ele nu potŭ abdica la simţĕmintele şi tendinţele lorŭ. Aşa, pe când la Gastein se produceau demonstraţiunile cele mai călduróse de simpatiă şi iubire, Germanii şi Ungurii se respingeau şi se urau reciprocŭ. La învitările făcute de Ungurĭ, consiliele municipale din München şi Berlinŭ au refusatŭ de a lua parte la serbările din Buda-Pesta. Şi se sciă care suntŭ motivele unui asemenea actŭ. Elementulŭ germanŭ, aprópe ca şi elementulŭ romănescŭ, este strivitŭ în Ungaria fără cruţare. Asemenea şi Universitatea dela Heidelberg, la serbările séle a învitatŭ tóte universităţile din Europa, numai pe cea din Pesta a dat'o uitărei. Aceste douĕ fapte recente au datŭ locŭ la o discuţiă fórte animata în ḍiaristica ungară.

Pe de altă parte, cele afirmate de ḍiarulŭ »Viener Allgemeine Zeitung« nu suntŭ de o însemnătate mai mică, şi nu dovedescŭ tocmai semne de pace. Acestŭ ḍiarŭ spune că d-lŭ Paulŭ Deroulède fiindŭ întrebatŭ în Rusia, ar fi declaratŭ că:

»Trebue ca Rusia sĕ dea semnalulŭ „liberărei Europei de jugulŭ d-lui de Bismarck. Franţa e gata a arĕta ceea ce póte.«

Tóte aceste fapte nu militează în favórea păcei, şi orĭ-ce s'ar fi hotărîtŭ la Gastein, astăḍĭ în urma evenimentului dela Sofia nu se mai póte pune încredere în pace. Complicaţiunĭ, şi încă complicaţiunĭ din cele mai grave, negreşitŭ că au sĕ se desfăşure împrejurulŭ hotarelorŭ nóstre. Şi întebarea este: décă avemŭ şi noi o politică naţională, séu décă guvernulŭ persistă încă a se învêrti totŭ în sfera politicei străine....

Epoca scrie:

Deja de cât-va timpŭ atmosfera politică părea încărcată cu electricitate.

Aliănţa celorŭ trei împĕraţĭ, pe care sĕ întemeia speranţele de pace în Europa, sĕ rupsese la Gastein, cu ocasiunea întrevederei împĕratului Germaniei cu împĕratulŭ Austro-Ungariei. Acéstă ruptură a fostŭ unŭ fulgerŭ de lumină pentru lumea politică.

Detronarea principelui de Battenberg este pentru împĕratulŭ Rusiei o strălucită satisfacţiune personală şi o energică afirmare a influenţei ruse în peninsula balcanică; pentru diplomaţia englesă o înfĕângere din cele mai umilitóre; pentru Austria o ameninţare gravă în interesele sale cele maĭ scumpe în Orientŭ; ér pentru Germania o straşnică lovitură de amorŭ propriu şi o teribilă ciocnire dată influenţei ce-şĭ credea asigurată pe ţĕrmurile Dunărene.

Rĕsboiulŭ ḍice:

S'adună toţĭ miniştri noştri spre a ţine consiliu sub preşedinţa Regelui, ocupându-se de aceste evenimente, care potŭ sĕ ne atingă interesele ţĕrii într'unŭ modŭ directŭ, căcĭ cu detronarea Prinţului Alexandru cestiunea peninsulei Balcanice sĕ deschide din nou şi póte de astădată va fi mai complicată decatŭ în anii 1878 şi 1885.

Noi credemŭ, că în urma acestui evenimentŭ, unele din statele semnatare vorŭ considera atâtŭ tratatulŭ din Berlinŭ dela 1878 câtŭ şi hotărîrea conferinţii din Constantinopolŭ dela 1885 ca ne mai existândŭ, şi astfelŭ nu se póte prevedea la ce resultatŭ vorŭ ajunge negociările viitóre ale acestorŭ puterĭ. Asemenea nu se scie încă, décă acéstă nouă lovitură s'a făcutŭ în urma vreunei înţelegerĭ şi cu consimţimêntulŭ Austro-Ungariei şi Germaniei, ai cărora cancelarĭ s'au întêlnitŭ de curêndŭ împreună cu suveranii lorŭ la Gastein...

Istoria cea nepărtinitóre va păstra câteva pagine frumóse acestui Prinţŭ, care, prin abnegaţiunea sa desăvêrşită şi prin unŭ curajŭ rarŭ, a pusŭ în mirare tótă lumea, neavêndŭ altŭ scopŭ decâtŭ acela d'a apăra interesele naţiunii, care 'i încredinţase sórta ei şi pe care o găsise într'o stare de cultură cu totulŭ primitivă, încâtŭ a fostŭ nevoitŭ sĕ admită în primulŭ cabinetŭ, formatŭ la Sofia, pe unŭ ministru de instrucţiune, care nu scia carte.

Prinţulŭ Alexandru de Battenberg n'a pututŭ fi detronatŭ cu deplinŭ consimţimêntŭ alŭ naţiunei bulgare, ci de o mână de facţioşĭ şi intriganţĭ aserviţĭ politicei rusescĭ. Deşi detronatŭ aḍĭ, elŭ póte pleca cu fruntea senină, mândru şi cu consciinţa pe deplinŭ împăcată, de órece a făcutŭ totŭ ce'i era cu putinţă pentru a ridica la o înălţime neaşteptată unŭ poporŭ, care d'abia erĭ a fostŭ liberatŭ de sub jugulŭ turcescŭ.

Nu ne îndoimŭ că însuşĭ Prinţulŭ Alexandru va lumina în curêndŭ opiniunea publică a lumii asupra evenimentelorŭ din peninsula balcanică.

Detronarea prinţului Bulgariei.

Cetimŭ în „Telegrafulŭ:«

Lovitura de statŭ s'a făcutŭ tocmai în momentulŭ când Europa era slabŭ representată la Sofia.

D. Lascelles, agentulŭ Angliei, plecatŭ în congediu cu soţia şi copii. Baronŭ Blegeleben, agentulŭ Austro-Ungariei, plecatŭ în congediu.

Nu scimŭ nimicŭ positivŭ despre agentulŭ Germaniei, dér pare-ni-se că şi elŭ lipsesce din Sofia. Tocmai principalele puterĭ favorabile principelui n'avéu representanţĭ în capitala bulgară.

Lumea era împrăştiată, din causa vacanţelorŭ. Cei mai bunĭ amicĭ ai principelui lipsescŭ din Bulgaria;

Pâniţa, vestitulŭ căpitanŭ din timpulŭ rĕsboiului comandantŭ alŭ voluntarilorŭ atuncĭ, acum maiorŭ, e bolnavŭ la Baden-Baden Colonelulŭ Nicolaief, şefulŭ armatei pe timpulŭ rĕsboiului bulgaro-sêrbŭ, se află la München. Maiorulŭ Pietrof, şefulŭ statului maiorŭ, se află la Viena.

In afară d'aceştĭ ofiţerĭ superiorĭ, trebue sĕ notămŭ că ministrulŭ de rĕsboiu Nichiforov e greu bolnavŭ de multă vreme, că d. Stambulov, preşedintele Sobranjiei, era la Tîrnova, d. Zacharia Staianov, la Rusciucŭ. Intr'unŭ cuvêntŭ, toţĭ ómenii devotaţĭ principelui erau împrăştiaţĭ, carĭ în străinătate, carĭ în provinciă. Nu rĕmăsese în Sofia mai de valóre decâtŭ Caravellov şi acesta a trebuitŭ sĕ cedeze.

Se va observa, că autorii loviturei de statŭ au întrebuinţatŭ numai ómenĭ inferiorĭ şi cunoscuţĭ ca înfocaţĭ partisanĭ ai Rusiei. Totŭ aşa s'a procedatŭ în tóte oraşele.

Totŭ ce e anti-rusŭ şi póte sĕ plece, plécă.

Guvernulŭ provisoriu, a cărui listă s'a comunicatŭ autorităţilorŭ bulgare, e plăsmuitŭ. Avemŭ o sumă de indicii pentru acésta. Din cei 11 membrii ai guvernului, numai patru se aflau în Sofia la facerea loviturei şi chiar până Sâmbătă dimineţa. Étă unde erau ceilalţĭ membri: Stambulov la Tîrnova, Radoslavov la Varna, Icomonov la Şumla, Vilicicov la Peşta, Magyarov la Filipopolŭ, Nichiforov la Icar-bani, bolnavŭ de oftică. Numele d-lui Stoilov a fostŭ pusŭ pe listă tocmai pentru a înrîuri asupra maselorŭ prin aceea, că e uniculŭ prietinŭ sincerŭ devotatŭ alŭ principelui şi cunosculŭ astfelŭ de lumea bulgară.

Acum douĕ sĕptĕmânĭ d-nii Caravelow şi Stambulow s'au dusŭ la agenţia rusă din Sofia. Caravelow comunice însărcinatului d'a facerĭ rusŭ, Bogdanoff, că guvernulŭ bulgarŭ e animatŭ de cea mai sinceră dorinţă d'a recâştiga favórea Rusiei şi-lŭ rugă sĕ intervie pentru înlăturarea încordării esistente.

Agentulŭ rĕspunse: Că nicĭ Rusia nu vrea altŭ ceva. Dér ea nu se mulţumesce cu vorbe ci vrea garanţii, fapte. Rusia consimte sĕ se împace cu următórele condiţiunĭ: 1. Sĕ se rechieme oficerii ruşĭ; 2. In Cabinetulŭ bulgarŭ ministrulŭ de interne şi celŭ de resboi sĕ fiă ruşi, desemnaţĭ de Rusia; 3. Principele Alecsandru sĕ fiă detronatŭ şi în loculŭ lui Bulgarii sĕ alégă Domnŭ p'unŭ principe desemnatŭ de Rusia.

D. Caravelow n'a voitŭ sĕ priméscă aceste condiţiunĭ şi tratările s'au opritŭ aci.

Condiţiunea a treia e pe jumĕtate împlinită acum; urma-vorŭ şi celelalte?

Garantămŭ în modulŭ celŭ mai absolutŭ autenticitatea condiţiunilorŭ espuse mai susŭ.

In Bulgaria se crede că Ruşii vorŭ veni sĕ ocupe ţéra. Trupele însĕ vorŭ fi transportate pe Mare la Varna şi pe Dunăre. Pe Dunăre, cu ajutorulŭ companiei Gagarin, pe Marea Négră cu ajutorulŭ „companiei ruse comerciale de navigare pe Marea Négră« care are trei vase potrivite pentru acestŭ scopŭ: douĕ marĭ, Russi şi Bolgaria, putêndŭ sĕ transporte fiă care 1000

ómenĭ, şi unulŭ d'a doua mână, Olga, putêndŭ transporta pănă la 600 ómenĭ.

Firesce că acéstă scire o dămŭ cu tótă reserva; aşa se crede în Bulgaria.

România şi evenimentele din Bulgaria.

Cetimŭ în »Epoca« de Mercurĭ:

— M. S. Regală plécă aḑĭ cu unŭ trenŭ specialŭ din Sinaia la 3 óre.

— Se ḑice că d. Cavaler Heydler Egregg, însărcinatulŭ d'afacerĭ alŭ Austro-Ungariei, în convorbirea sa cu d. D. Sturdza, ar fi propusŭ acestuia o acţiune militară a României în Bulgaria pentru restabilirea »Statului quo ante"; sprijinulŭ Angliei, Germaniei şi alŭ Austriei ar fi asiguratŭ guvernului Românŭ.

— Prinţulŭ Alexandru s'a îmbarcatŭ la Rahova aséra. La Bucurescĭ se credea că elŭ va descinde la Bechetŭ, şi s'a datŭ ordine autorităţilorŭ d'acolo sĕ-lŭ priméscă cu tóte onorurile, înlesnindu-i drumulŭ spre Bucurescĭ. Apoi s'a adăstatŭ asemenea la Giurgiu, şi se şi anunţase pentru aḑĭ diminéţă sosirea la Bucurescĭ. D. A. Stolojanŭ, ministrulŭ Domenielorŭ, a şi plecatŭ cu trenulŭ de diminéţă la Giurgiu, probabilŭ spre a'i eşi înainte. In urmă primulŭ-ministru a adresatŭ o telegramă circulară către căpitanii de portŭ şi autorităţile oraşelorŭ mărginaşe, că îndată ce prinţulŭ Alexandru ar sosi la unulŭ din acele puncte, sĕ i se pue imediatŭ la dispositia sa pentru orĭce înlesnire.

— D. Dim. Sturdza a avutŭ aḑĭ o lungă întrevedere cu însărcinatulŭ de afacerĭ alŭ Austro-Ungariei.

— Guvernulŭ Românŭ a fostŭ învitatŭ de guvernulŭ Rusŭ a nu da asilŭ principelui Bulgariei.

— D. Nacevicĭ, agentŭ diplomaticŭ alŭ Bulgariei la Bucurescĭ, a cerutŭ printr'o lungă telegramă deslușirĭ guvernului provisoriu dela Sofia. Pănă acum n'a primitŭ nicĭ unŭ rĕspunsŭ.

— Din Brăila se anunţă, — scrie „Rĕsboiulŭ", — că vaporulŭ, în care se află prinţulŭ Alexandru alŭ Bulgariei, a trecutŭ prin dreptulŭ acelui oraşŭ aḑĭ pe la órele 3 d. a. mergêndŭ în josŭ spre Renĭ.

La Sinaia.

Écă cum relatéză „Epoca" cele petrecute la palatulŭ dela Sinaia, când a sositŭ scirea despre evenimentele din Bulgaria:

Scirea că complotulŭ a reuşitŭ în Sofia a sositŭ la Castelulŭ Peleşŭ Sâmbătă, la 2 óre după amiaḑĭ. Pe la 2½ M. S. a comunicat'o mai întéiu principelui Dimitrie Ghica, pe care l'a chiămatŭ îndată la palatŭ, unde l'a reţinutŭ mai multă vreme.

Sâmbătă séra, era anunţată o serată, la care toţĭ diplomaţii erau învitaţĭ, şi diferite persóne din societatea dela Sinaia. Din miniştrii erau presinţĭ d-nii Sturdza, Stătescu şi generalŭ Angelescu. Se jucau nisce comedii de salonŭ. Inainte d'a începe prima piesă, pe la órele 8 şi jumĕtate s'a observatŭ că d. D. Sturdza s'a apropiatŭ de Regina şi a vorbitŭ cu dênsa câteva vorbe, dupa carĭ amêndoui s'au apropiatŭ atuncĭ de Rege. D-lŭ Stătescu a venitŭ sĕ se amestece în conversaţiune

Regele a chiămatŭ în acestŭ cercŭ pe d. *de Busch*, ministrulŭ Germaniei, şi au statŭ cu toţii de vorbă aprópe unŭ sfertŭ de oră. Regele avea aerulŭ numai preocupatŭ. Regina însĕ părea consternată. D. *de Busch* a spusŭ unei persóne: *„Acestŭ evenimentŭ e de o gravitate incalculabilă"*. Cerêndu-i-se mai multe informaţiunĭ, elŭ a rĕspunsŭ acéstă frasă caracteristică, care ar dovedi că Germania a fostŭ cu totulŭ străină acestorŭ evenimente: *„Nicĭ principele de Bismarck nu trebue sĕ ştie mai multŭ decâtŭ ştimŭ noi"*.

Regele apropiindu-se de d. *Heydler de Egregg*, însărcinatulŭ de afacerĭ alŭ Austriei, acesta a rĕspunsŭ M. Sale: *„Aceste scirĭ suntŭ fórte grave şi fórte rele"*. Regele a rĕspunsŭ: *„Trebue sĕ mai aşteptămŭ scirĭ nouĕ, nu ne putemŭ încă pronunţa"*.

In totŭ timpulŭ seratei, d. *Vilamoff*, însărcinatulŭ de afacerĭ alŭ Rusiei, părea fórte veselŭ.

SCIRILE ḐILEI.

In Alt-Becse s'a ţinutŭ o adunare poporală care hotărî sĕ petiţioneze la dietă pentru înfiinţarea armatei naţionale de sine stătătóre. Deputatulŭ Ugronŭ va înmâna petiţiunea. De asemenea adunarea poporală ţinută în Felegyhaza a luatŭ totŭ o astfelŭ de hotărîre.

—x—

Se scrie „Independenţei« din Bacău: »La 5 Augustŭ curentŭ, o cétă de 300 Ungurĭ au trecutŭ graniţa şi ajungêndŭ în plasa Taslăului de josŭ, au datŭ focŭ grâului seceratŭ alŭ proprietarilorŭ. S'au luatŭ mĕsurĭ pentru a nu se mai repeta asemenea desastre, precum şi pentru prinderea cetei. Armata s'a pusŭ în urmărirea lorŭ.« — Se póte ca foile »patriotice« sĕ nu scie nimicŭ despre acestŭ casŭ?

—x—

Pentru visitarea esposiţiunei periodice din Sibiiu se dau dela 1—30 Septemvre n. bilete de drumŭ pe tóte liniile căilorŭ-ferate ale statului cu preţŭ scădutŭ.

—x—

Industriaşii saşĭ din Braşovŭ au de gândŭ sĕ facă o escursiune la Clujiu. In fruntea mişcărei se află deputatulŭ Adolf Zay şi preşedintele reuniunei industriale Iosef Dück.

—x—

Cu privire la balulŭ ce s'a arangiatŭ ḑilele trecute în Năsĕudŭ din partea academicilorŭ românĭ, lui »Kolozs. Köz.« i se scrie, că diminéţa după sfirşitulŭ balului a plecatŭ dela hotelulŭ „Rahova« o cétă ca de vr'o 15 inşĭ cu scopulŭ ca sĕ mérgă la hotelulŭ „Griviţa« Trecêndŭ însĕ prin piaţă şi vĕḑêndŭ stêlpulŭ cu tricolorulŭ unguresců pe care era scrisŭ numele comunei, unulŭ dintre ei a făcutŭ propunerea sĕ mérgă sĕ-şĭ bată jocŭ de elŭ. De astădată însĕ dice corespondentul fóiei unguresci, că propunerea nu a fostŭ primită, dér îndată după aceea eşiră din hotelulŭ „Griviţa" trei tinerĭ românĭ cu sticlele pline în mânĭ — între carĭ se afla şi vestitulŭ nimicitorŭ de stégurĭ din Rodna vechiă — şi aceştia stropindŭ în formă de cruce stîlpulŭ, l'au scuipatŭ de trei orĭ şi apoi s'au întorsŭ satisfăcuţĭ în »Griviţa«. „Patrioţii" strigă că prin acésta sa făcutŭ o nouĕ ofensă colorilorŭ statului »maghiarŭ«. — Flecurĭ jidovescĭ!

—x—

Şefii cercurilorŭ administrative politice, pretorii şi subpretorii de până acum, pe basa legei municipale, Art. diet. XXI din anulŭ curentŭ 1886, pórtă titlulŭ de: fŏszolgabiró, (pretorŭ primarŭ), éră subpretorii sĕu ajutătorii pretorilorŭ: szolgabiró, (pretorŭ.)

—x—

Tinerimea studiósă din jurulŭ Făgăraşului va întocmi o petrecere socială de jocŭ premérsă de producţiune literară, în Făgăraşŭ, Duminecă în 17/29 Augustŭ a c. în sala »Hotelŭ Lauritsch«. Venitulŭ e destinatŭ pentru reuniunile femeilorŭ rom. de acolo. Preţulŭ întrărei: de persónă 1 fl. de familiă 2 fl. v. a. Inceputulŭ la 7 óre séra. Ofertele marinimóse se primescŭ cu mulţămită şi se vorŭ chita publice. Programa: 1. »Cuvêntŭ de deschidere" rostitŭ de Nicolau Clónţă, clericŭ abs. 2. „Despre egoismŭ şi abnegaţiune din punctŭ de vedere socialŭ«, disertaţiune de Valeriu Comşa teologŭ. 3. „Garda Seraiului", poesiă de V. Alexandri, declamată de Ioanŭ Broju clericŭ. 4. »Valurile Dunării,« valsŭ de I. Ivanoviciu esecutatŭ pe flaută de Valeriu Comşa cu acompaniamentŭ. 5. „Din povestea vorbei«, poesiă de A. Panŭ, declamată de Nicolau Clónţă clericŭ abs. 6. De ce n'am pace, romanţă de Carini, duetŭ cu acompaniamentŭ, După producţiune urméză danţŭ.

—x—

Prinţulŭ Carolŭ de Hohenzollern, unulŭ din nepoţii Regelui României, care pare a fi desemnatŭ ca moştenitorŭ presumtivŭ alŭ tronului, va sosi luna viitóre la Sinaia. Se ḑice că-şi va face voluntariatulŭ în armata română.

—x—

„Sieb. Deutsch. Tgbllt." spune, că Sâmbăta trecută, agentulŭ şi comerciantulŭ de producte P. din Sibiiu a nebunitŭ. In urma rĕsboiului vamalŭ, afacerile sale cu România, unde lifera postavŭ, începură a stagna şi se ocupa mereu cu idea cum ar puté paralisa efectele rĕsboiului vamalŭ. Astfelŭ Vinerĭ apărŭ în redacţia unei foi de acolo cu unŭ lungŭ articulŭ asupra rĕsboiului vamalŭ, compusŭ în limba ungurésců şi începŭ a-lŭ ceti redactorului; dér după primele propoziţiunĭ întrerupse fără veste cetirea şi o luă la fugă cu articulŭ cu totŭ. Étă o nenorocită jertfă a rĕsboiului vamalŭ!

Ultime scirĭ.

Constantinopolŭ, 23 Augustŭ. (teleg. ḑiarului „Egyetértés".) Revoluţiunea din Bulgaria de şi n'a causatŭ o surprindere, totuşĭ a provocatŭ o mare consternaţiune asupra Porţei. Se scie în adevĕrĭ că în Bulgaria şi Rumelia Orientală, precum şi în Macedonia, lucréză puternicŭ banii Rusiei, dér nimenĭ nu se aştepta ca acele agitaţiunĭ sĕ aibă unŭ resultatŭ atâtŭ de eclatantŭ. In cercurile otomane bine informate circulă sgomotulŭ că Pórta trebue sĕ întervină imediatŭ în interesulŭ prinţului Alexandru. Toţĭ suntŭ convinşĭ că Turcia ca putere suzerană va interveni chiar cu puterea armelorŭ pentru năbuşirea revoluţiunei. De asemenea se asigură că în cabinetulŭ din Constantinopolŭ înfluenţa Rusiei ar fi fórte mare.

Belgradŭ, 24 Augustŭ. Alaltăierĭ şi ierĭ consiliulŭ de miniştri s'a întrunitŭ sub preşedinţa Regelui. Generalulŭ Lejşanin şi mai mulţĭ ofiţerĭ au asistatŭ la şedinţele consiliului. In urma evenimentelorŭ din Bulgaria, Regele a întârḑiatŭ plecarea sa la Gleichenberg şi a rechematŭ pe d. Garaşanin, care era în concediu. Graniţa bulgară este cu totulŭ închisă schimbului de depeşĭ cu Viena. Secretarulŭ legaţiunei austriace, d. Schiesl, a fostŭ chematŭ de douĕ orĭ la rege.

Londra, 24 Augustŭ. — Discuţiunea adresei la discursulŭ tronului a continuatŭ la Camera comunelorŭ. Nu s'a pusŭ guvernului nicĭ o întrebare în privinţa elementelorŭ din Bulgaria.—

FOILETONU.

Cele trei mărgăritare din începutulŭ renascerei italiane.

(Studiu archeologicŭ de *Severŭ Mureşianu*).

(Fine.)

In partea stângă a tabloului lui Masaccio e o altă scenă totŭ din viéţa Sf. Petru şi anume cum elŭ învie pre Teofilŭ, fiulŭ domnitorului din Antiochia, dér acésta a lăsat'o nefinită şi a trebuitŭ sĕ trécă mai bine de o jumĕtate de seculŭ pănă ce ér s'a pusŭ în lucrare şi s'a finitŭ prin Filippino Lippi. E probabilŭ cumcă causa acestei întreruperĭ a măiestriului sĕu opŭ, ce ar fi fostŭ póte o minune a prestaţiunilorŭ artistice, sĕ fiă numai ridiculósa remunerațiune corespunḑĕtóre mai curêndŭ unui dileriu, decâtŭ unui artistŭ consciu de mărimea sufletului sĕu.

Prin acestŭ lucru îşĭ încheiă Masaccio grandiosulŭ seu ciclu de frescurĭ din capela Brancacci, în carĭ şĭ-a desvoltatŭ geniulŭ sĕu în modŭ atâtŭ de strălucitŭ.

Acéstă capelă e unŭ adevĕratŭ tesaurŭ ce ascunde în sine cele mai frumóse frescurĭ ce pictura până atuncĭ a fostŭ produsŭ. Ele au fostŭ, pănă nu apăruse operele lui Rafaelŭ şi Mihelangelo, considerate ca minunea minunelorŭ, ca acelŭ sacru focularŭ în arta picturei, ce respândea lumină şi entusiasmŭ artistilorŭ privitorĭ. Şi décă sufletele contemplătóre în culmea admiraţiunei aflau în ele cea mai mare satisfacţiune, câtŭ de marĭ au trebuitŭ sĕ fiă impresiunile asupra sufletului lui Rafael, câtŭ de sublimŭ pentru elŭ alungarea din paradisŭ pe care o reproduse cu puţine modificaţiunĭ în logiele Vaticanului.

Şi totuşĭ aceste admiraţiunĭ şi glorificărĭ ce suntŭ legate de numele nemuritorului Masaccio nu contribuescŭ câtŭ de puţinŭ la îndulcirea sorţii lui vitrege. Poreclitŭ în viéţă, copilŭ alŭ lipsei şi sĕrăciei, a trebuitŭ sĕ mai susţină pre mama sa vĕduvă şi pre fratele sĕu minorénŭ, cu ei sĕ împartă miculŭ sĕu câştigŭ ce nu sătisfăcea nicĭ trebuinţelorŭ ḑilnice. Astfelŭ acestŭ mare artistŭ, care în lupta pentru esistinţă a produsŭ acele picturĭ carĭ au fostŭ decórea seculului alŭ 15-lea, ce n'ar fi pututŭ încă produce, décă ar fi fostŭ mai desmerdatŭ de sórte şi décă firulŭ vieţei sale ar fi fostŭ mai lungŭ?!

In acelŭ timpŭ, când Ghiberti era stimatŭ, glorificatŭ şi încărcatŭ cu cele mai înalte onorurĭ, erŭ operele lui splendidŭ rebonificate; cànd Bruneleschi încă îşĭ primesce rĕsplata sa pentru fatigele studiului sĕu; când învĕţaţii şi alte talente carĭ contribuescŭ la reînoirea italiană se bucură de sucsesulŭ concetăţenilorŭ, de adăpostulŭ şi încuragiarea din partea familielorŭ avute, — pare că numai Tommaso, fiulŭ notarului Ser Giovanni, di Simone Guidi, lipsitŭ de acelŭ dér ce în societatea oménéscă contribue la rădicarea individualităţii, îşĭ consumă spiritulŭ sĕu între zidurile recĭ ale capelei Brancacci în împrejurările cele mai triste, fără amicĭ şi protectorĭ, desconsideratŭ şi luatŭ în risŭ de concetăţenii sĕi.

Miseria lui a trebuitŭ sĕ fiă mare. averea câtŭ o avea era pemnorată, datorea la mai mulţĭ cu diferite sume micuţe, chiar şi la unŭ învĕţăcelŭ alŭ sĕu, Andrea di Giusto, câţĭ-va florinĭ.

Afară de operele ce le-a făcutŭ Masaccio în Carmine a mai lucratŭ în S-ta Maria Novella unŭ fresco. Indată în drépta dela întrarea principală este acestŭ fresco ce represintă Sf. Treime.

Acesta este unulŭ dintre cele mai frumóse opurĭ ale lui. Durere că deşi restauratŭ elŭ este numai o umbră a splendidului sĕu trecutŭ. Aci D-ḑeu ţine pre crucificatulŭ Isusŭ, deasupra lorŭ este spiritulŭ sântŭ în formă de porumbŭ. De ambe laturĭ stau Maria şi Ioanŭ cu espresiunĭ de cea mai adêncă durere. Dedesubtŭ plinĭ de adoraţiunĭ suntŭ îngenunchiaţĭ, de o parte fundatorulŭ, ér de cealaltă soţia sa.

Alte opere de mâna sa esecutate în Florenţa nu s'au conservatŭ până pre timpurile nóstre. In S. Cle-

„Times“ constată că Bulgaria e de acum înainte ante-postulŭ Rusiei și că acésta va favorisa acum unirea Rumeliei cu Bulgaria. Ḑiarulŭ adaugă că Poarta va suferi consecințele politicei sale echivoce, dér că se apropiă momentulŭ în care va începe conflictulŭ între interesele engleze și rusescĭ. — „Sdandard“ ḑice, că revoluțiunea bulgară interesézā pe Germania și Austria mąi multŭ decâtŭ pe Anglia și că acéstă hotărîre a fostŭ primită cu entusiasmŭ în lagărulŭ dela Krasnoe-Selo.

Galațĭ, 24 Augustŭ. Yactulŭ prințului Bulgariei a fostŭ ḑăritŭ dela Galațĭ pe la 4 óre. Elŭ șĭ-a urmatŭ drumulŭ spre Reni, und se ḑice că unŭ altŭ trenŭ specialŭ aștéptă pe prințŭ. Prințulŭ Alexandru a fostŭ vĕḑutŭ pe bordulŭ Yachtului sĕu. de pe înălțimele Hîrșovei.

Constantinopolŭ, 25 Augustŭ, (séra). Scirĭ din Sofia anunță că tóte orașele din Bulgaria au fostŭ puse în stare de asediu. Garnisónele din Vidinŭ, Șumla și Plevna refusă d'a presta jurămêntulŭ guvernului provisoriu. Există divergință de opininnĭ între membrii acestuia. Se asigură că maiorulŭ Nikiforoff ar fi fostŭ ministru de resbelŭ fără știrea sa și că ar fi protestatŭ contra abusului ce s'a făcutŭ de numele sĕu pentru a uni armata. Pressa turcéscă se abține dela orĭce comentarii și spune că Pórta ia mĕsurile necesitate de împrejurărĭ.

Adrianopolŭ, 24 Augustŭ. — După știrĭ acreditate, garnisóna din Filipopolŭ a luatŭ armele în favórea prințului Alexandru. Regimentulŭ de infanteriă a trecutŭ cu tobele înainte, în fața consulatelorŭ unde comandantulŭ sĕu a declaratŭ că tótă armata bulgăréscă se opune la detronarea prințului și că e gata a se lupta și a muri pentru dênsulŭ. Se aștéptă pe mâne sosirea populațiunei dela țéră de prin tóte satele vecine, căcĭ ea se arată cu totulŭ devotată prințului. In orașŭ, poporulŭ se înfrățesce cu trupele.

Constantinopolŭ, 24 Augustŭ. — Scirĭ din Filipopoli dela 23 Augustŭ anunță, că o contra-revoluțiune sprijinită de armată a proclamatŭ din nou pe prințulŭ Alecsandru. — O proclamațiune afișată erĭ la Vidinŭ și semnată de autoritățile militare ale acestui orașŭ, condamnă faptele guvernului provisoriu și cere reîntórcerea prințului.

Constantinopolŭ, 24 Augustŭ. — O circulară a Porții declară că Turcia merge cu marile puterĭ în noua fasă în care a intratŭ cestiunea bulgară.

St. Petersburgŭ, 24 Augustŭ.—Ḑiarele spunŭ că nimicŭ nu lasă sĕ se presupună că Rusia va lua parte într'unŭ modŭ directŭ la împăciurea Bulgariei. „Nowoie Premja“ propune ca guvernulŭ rusescŭ sĕ trimiță în Bulgaria unŭ funcționarŭ pentru a mănținé ordinea. „Journal de l'Ordre“ și „Journal de St. Petersbourg“ angajază pe Bulgarĭ a se abținé dela orĭce agitațiunĭ, carĭ suntŭ de natură a împedica acțiunea marilorŭ puterĭ, căcĭ viitorulŭ Bulgariei depinde de acésta.

Berlinŭ, 24 Augustŭ. — Impĕratulŭ a conferitŭ baronului de Courcelŭ, ambasadorulŭ Franciei, marele cordonŭ alŭ Vulturului Negru.

Silistra, 25 Augustŭ, In casulŭ când principele Alexandru se va reîntórce din Renĭ, populațiile din Bulgaria și Rumelia Orientală îlŭ vorŭ întêmpina pe marginea Dunărei și-lŭ vorŭ duce la Têrnova, vechea Capitală a Bulgariei, unde 'lŭ vorŭ proclama din nou principe alŭ Bulgariei și alŭ Rumeliei Orientale. (Tel. „V. Naț.“)

Rusciucŭ, 25 Augustŭ. Trupele din garnisona acestui orașŭ, carĭ depuseseră jurămêntŭ pentru guvernulŭ provisoriu, au revenitŭ erĭ într'unŭ modŭ formalŭ asupra acestui jurămêntŭ, declarândŭ că ea rĕmâne credincióśă suveranului Bulgariei Alexandru I. (Tel. „V. Naț.“)

Rusciucŭ, 25 Augustŭ. Ierĭ, d. Stambuloff, președintele camerei deputațilorŭ bulgarĭ, a datŭ la Têrnova unŭ manifestŭ în numele A. S. principelui Alexandru I, numindŭ ca șefŭ supremŭ alŭ armatei pe d. locotenentŭ-colonelŭ Mutkuroff și chemândŭ reservele sub drapelŭ.

Orașele Têrnu, Novecĭ, Plevna, Gabruvo, Sistovŭ, Nicopolŭ, Vidinŭ, Rusciucŭ, Silistria, Rasgradŭ, Varna, Șumla etc. precum și întrégă Rumeliă Orientală nu recunoscŭ guvernulŭ provisoriu din Sofia. Tótă armata a juratŭ în numele domnului Stambuloff. (Telegr. „Voinței Naționale“.)

(Snb reservă). — 25 Augustŭ. Agenția Havas din sorginte acreditată află că comandantulŭ Yachtului princiarŭ sosindŭ la Reni a telegrafatŭ la Sofia: „*Sositŭ Reni. Așteptŭ instrucțiunĭ*“. — Sofia ar fi rĕspunsŭ: „*Reintórcețĭ pe Prințŭ*“. Acésta ar da credință unei telegrame din Vidinŭ, ce spune că *contra-revoluțiunea e victoriósă în Sofia.* Circulă scirea că Yachtulŭ prințului *ar fi fostŭ zăritŭ întorcêndu-se dela Renĭ.*

Bucurescĭ, 25 Augustŭ. — „Românulŭ“ află din isvorŭ particularŭ, că adunarea din Tîrnova a trimisŭ o telegramă la Darmstadt principelui Alexandru de Hessa, tatălŭ principelui Bulgariei, prin care i se face cunoscutŭ că poporulŭ rumeliotŭ, credinciosŭ prințului Alexandru, n'a recunoscutŭ lovitura de statŭ din Sofia și că va lupta pentru redobêndirea drepturilorŭ sale.

O persónă în strînse legăturĭ cu diplomații germanĭ, ne spune — ḑice „Român.“ — că la Berlinŭ lumea oficială este indignată de modulŭ cum s'a tractatŭ principele Alecsandru. Prusia, spuns aceea persónă, nu va îndura nicĭ odată sĕ se tracteze astfelŭ unŭ omŭ care este în capulŭ unai regimentŭ prusianŭ.

Bucurescĭ, 25 Augustŭ „Voința Națională“ află că d. locotenentŭ-colonelŭ Tiloff, din Rusciuk, a primitŭ din Vidinŭ, din partea d-lui colonelŭ Libomski și a maiorului Usunoff, o telegramă că în curêndŭ vorŭ trimite trupe la Sofia ca sĕ rĕstórne guvernulŭ provisoriu. In 24 l. c. a sositŭ în Bucurescĭ o *deputațiune din Têrnova pentru a primi pe principele Alexandru* care se credea că va sosi în Bucurescĭ. Deputațiunea s'a reîntorsŭ la Têrnova.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PETERSBURGŬ, 26 Augustŭ. — Erĭ a ajuusŭ prințulŭ Alexandru la Reni, de unde a plecatŭ mai departe prin Volocisk spre Austria, *dér nicĭdecum ca prisonierŭ.*

Scirile publicate de foile streine asupra situațiunei în Bulgaria, aparŭ celŭ puținŭ esagerate.

BUCURESCĬ, 26 Augustŭ. — *Yachtulŭ s'a întorsŭ dela Reni,* dér nu se scie décă prințulŭ se află pe bordŭ. După cum spune „Voința Națională“, guvernulŭ rusŭ a refusatŭ debarcarea prințului pe teritoriu rusescŭ. Scirea că guvernulŭ rusŭ a lăsatŭ liberŭ pe prințulŭ Alecsandru se confirmă Yachtulŭ a părăsitŭ Reni și a ajunsŭ la Galațĭ. Prințulŭ a rĕmasŭ în Reni și se ḑice, că ar fi plecatŭ erĭ séra la Berlinŭ séu la Darmstadt.

După o scire a „Agenției Havas“, comandantulŭ Yachtului avea ordinŭ sĕ debarce pe principele în Reni, cu séu fără consimțĕmêntulŭ Rusiei. Prințulŭ a cerutŭ sĕ fiă debarcatŭ pe litoralulŭ românŭ.

Din Galațĭ se telegrafiază, că guvernulŭ rusŭ a lăsatŭ pe prințulŭ sĕ mérgă unde vrea și că prințulŭ aștéptă trenulŭ celŭ mai d'aprópe. Erĭ la amédĭ era prințulŭ în Reni.

GIURGIU, 26 Augustŭ. — *O proclamațiune datată din Tîrnova și subscrisă de Stambulov și Mutkurof* comunică, că **Stambulov a luatŭ** în mână în numele prințului Alexandru, **guvernulŭ provisoriu în Sofia**, ér Mutkurof a fostŭ numitŭ comandantŭ supremŭ alŭ armatei dându-i-se totodată acestuia tóte puterile civile și militare, de aceea fiăcare trebue sĕ se supună ordinelorŭ lui. *Proclamațiunea provócă poporulŭ și armata ca pe* **prințulŭ Alexandru alesŭ de poporŭ sĕ-lŭ readucă érășĭ pe tronulŭ bulgarŭ.**

DIVERSE.

Unŭ sfatŭ pe ḑi. — Podgorenii din județulŭ R.-Săratŭ au obiceiulŭ, spune »Gazeta Săteanului“, d'a lăsa vasele lorŭ cu vinŭ, iérna, afară când e gerulŭ mai tare, pentru a alege vinulŭ celŭ mai bunŭ numitŭ »inima butoiului séu a vinului.« Frigulŭ înghețândŭ apa din vinŭ, alcoolulŭ și celelalte elemente neînghiețândŭ se tragŭ pe cepŭ și se punŭ în vase deosebite. Acestŭ vinŭ e multŭ mai superiorŭ și se póte adeseorĭ lua dreptŭ vinŭ vechiŭ fiindŭ mai tare și mai gustosŭ, de câtŭ orĭ care. Acestŭ procedeu naturalŭ se reproduce artificialŭ pentru vinurĭ prin mijloculŭ frigului industrialŭ.

***

Metoda pentru conservarea fructelorŭ. — Fundulŭ lăḑii în care trebue sĕ se pună fructele trebue sĕ fiă acoperitŭ cu unŭ stratŭ de ipsosŭ, apoi pe deasupra se pune unŭ stratŭ de fructe așa ca fiăcare fructŭ sĕ nu se atingă unulŭ de altulŭ; apoi unŭ alŭ doilea rêndŭ de ipsosŭ, și unŭ rêndŭ de fructe și totŭ așa până se umple lada. Fructele alese pentru conservare trebue sĕ fiă întregĭ și bune. Se va îngriji apoi sĕ se puiă lada într'unŭ locŭ unde temperatura sĕ nu fiă mai josŭ de douĕ grade séu trei grade deasupra lui zero. — („Curierulŭ Balassanŭ“).

***

Omulŭ ḑilei la Viena. — In ḑilele acestea se grămădise pe piéța S-tului Stefanŭ o mulțime de ómenĭ, carĭ se uitau cu mirare la vêrfulŭ celŭ mai înaltŭ alŭ turnului unde fâlfâia stégulŭ austriacŭ. Acestŭ faptŭ în sine n'ar fi fostŭ de mirare, dér modulŭ cum ajunse stégulŭ acolo este aprópe o minune și dovadă d'o îndrăsnélă fără esemplu. In timpulŭ nopței dela 17 spre 18 Augustŭ unŭ reparatorŭ de turnurĭ, anume Iosef Pircher se suì pe din afară d'a lungulŭ paratonerului până la vêrfulŭ turnului și acăță stégulŭ, ce-lŭ luase cu dênsulŭ, pe crucea superióră. Câte-va minute după mieḑulŭ nopței, păzitorulŭ turnului vĕḑu o figură de omŭ trecêndŭ pe ḑidulŭ din afară alŭ turnului. — „In numele lui Dumneḑeu,« strigă, deschiḑêndŭ feréstra, ce cauțĭ aci? — »Am sĕ punŭ unŭ stégŭ pe vêrfulŭ turnului«, fù rĕspunsulŭ laconicŭ. Păzitorulŭ, închipuindu'șĭ că are a face c'unŭ lunaticŭ, se grăbì a telegrafa la poliție și la stațiunea pompierilorŭ. Se'nțelege că ómenii poliției și pompierii cu intrumentele lorŭ de scăpare se adunară pe piéța S-tului Stefanŭ, așteptândŭ sĕ védă ce se va întêmpla și temêndu-se că nu vorŭ recolta decâtŭ unŭ cadavru. In fine, la douĕ óre diminéța, îndrăsnețulŭ escaladatorŭ se coborî în acelașĭ modŭ cum se suise, mirându-se fórte multŭ d'a găsi atâtea pregătirĭ de prisosŭ pentru primirea lui. La direcțiunea poliției, unde fù condusŭ, declară că suindu-se pe turnulŭ S-tului Stefanŭ, n'avù nicĭ unŭ altŭ scopŭ decâtŭ a acăța acolo în onórea ḑilei onomastice a împĕratului unŭ stégŭ, pe care'lŭ cumpărase în ajunŭ și pe care îlŭ va și coborî în acelașĭ modŭ, décă i se va da voiă. Pircherŭ este în vêrstă de 37 anĭ și cam schiopŭ d'unŭ piciorŭ; turnulŭ S-tului Stefanŭ are o înălțime de 146 metri și Pircher a esecutatŭ suirea și coborîrea lui în timpŭ d'o oră și unŭ sfertŭ.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureșianu

mente din Roma este unŭ ciclu de picturĭ fórte emendate, pre carĭ Vasari le consideră ca primele lucrărĭ ale lui Masaccio.

Se scie că elŭ a petrecutŭ în Florența dela anulŭ 1420—1427, de aceea aceste lucrărĭ ar trebui sĕ fiă finite înainte de 1420, adecă în alŭ 18-lea anŭ alŭ etății sale, ceea ce cu greu ne lasă a presupune. Mai probabilŭ e că Masaccio a fostŭ pre acele timpurĭ cu Masolino în Roma, care era mai înaintatŭ în etate și pe care Vasari îlŭ și numesce învĕțătorulŭ lui. Acolo în S. Clemente sĕ fi ajutatŭ lui Masolino, care mai cu dreptŭ se póte considera de urzitorulŭ acestorŭ frescurĭ.

Asemenea a lucratŭ Masaccio și în Pisa, dér și aceste lucrurĭ au dispărutŭ cu totulŭ rĕmânêndŭ numai amintirea lorŭ.

Cătră finele vieții sale, adecă pre la anulŭ 1427, acestŭ mare artistŭ a părăsitŭ pentru totdéuna Florența și s'a așeḑatŭ în Roma. Ce a făcutŭ până la mórtea sa și cum a petrecutŭ, nu se scie. Astfelŭ Tommaso Guidi, care a trăitŭ între împrejurările cele mai deplorabile, fără amicŭ și însoțitorŭ, fără binevoitorŭ și protectorŭ, dispare pentru totdéuna de pre orisontulŭ artisticŭ nefiindŭ de nimenea deplânsŭ.

Prin mórtea prematură a adevĕratului întemeiătorŭ alŭ direcțiunei moderne, pictura simte o perdere fórte mare. A trebuitŭ sĕ tréćă mai multe decenii până ce dênsa ér începŭ a se recrea.

Astfelŭ Tommaso în pictură, Brunelleschi în architectură și Ghiberti în sculptură, aceștĭ trei marĭ artiștĭ suntŭ cei mai demnĭ representanțĭ din secululŭ alŭ 15-lea, adevĕratele trei mărgăritare din începutulŭ renascerei italiene

Rarŭ se întêmplă ca în Toscana, ca artele surorĭ în unulŭ și acelașĭ timpŭ, în unulŭ și acelașĭ orașŭ sĕ-șĭ aibă fiăcare cultivătorii ei, carĭ toțĭ sĕ fiă croitorii unei nouĕ direcțiunĭ, toțĭ sĕ stea pe cea mai înaltă tréptă a perfecțiunei lorŭ, și cărora sĕ le urmeze multe talente ce-i studiéză și contempléză în folosulŭ desvoltărei și perfecțiunei lorŭ.

Și precum la Grecĭ artele în o periodă scurtă producŭ o plenitudine miraculósă de opere, carĭ în privința perfecțiunei stau pe cea mai înaltă tréptă, pre carea geniulŭ unei ființe pămêntescĭ se póte înălța, astfelŭ suntŭ și artele în renascerea italiană, carĭ la începutŭ iau unŭ avêntŭ grandiosŭ, preparândŭ terenulŭ unui alŭ doilea Phidias și unui alŭ 2-lea Apelles, secerătorii celui mai splendidŭ și gloriosŭ triumfŭ.

Florența, în Iuniu 1885.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 24 Augustŭ st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4% . . .	108 70	Bonurĭ croato-slavone . .	105.—
Rentă de hârtiă 5% . .	95.75	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	154 50	Imprumutulŭ cu premiu ung.	121 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . .	100.50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului .	126.50
		Renta de hârtiă austriacă	85.15
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —	Renta de arg. austr. . .	85 45
		Renta de aurŭ austr. . .	120 50
		Losurile din 1860 . . .	141 —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —	Acțiunile băncei austro-ungare	868 —
		Act. băncei de creditŭ ung.	280.—
Bonurĭ rurale ungare . .	101.—	Act. băncei de creditŭ austr.	280.10
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C1.—	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
B uurĭ rurale Banat-Timișŭ	101.—	Napoleon-d'orĭ	10.01
Bonurĭ cu cl. de sortare	101.—	Mărcĭ 100 împ. germ. . .	61.75
Bonurĭ rurale transilvane	105 —	Londra 10 Livres sterlinge	126.20

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 13 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$93^{1}/_{2}$	$94^{1}/_{2}$
Renta rom. amort. (5%) .	$9‚^{1}/_{2}$	$98^{1}/_{4}$
» convert. (6%) .	88—	89—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	32—	34—
Credit fonc. rural (7%) . .	103—	10ŧ—
» „ „ (5%) .	87—	88—
» » urban (7%) . .	100—	101—
» » » (6%) .	92—	93—
» » » (5%) . .	$82^{1}/_{2}$	83—
Banca națională a României 500 Lei	1020	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	270	275
« » » Națională	215	220
Aurŭ contra bilete de bancă . .	14.—	$14.^{1}/_{2}$
Bancnote austriace contra aurŭ. .	2.01	2.02

Cursulu pieței Brașovŭ

din 25 Augustŭ st. n. 1886.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.70	Vênd.	8.73
Argint românesc	»	8.65	»	8.70
Napoleon-d'orĭ	»	9.97	»	10.—
Lire turcescĭ	»	11.27	»	11.30
Imperialĭ	»	10.26	»	10.29
Galbenĭ	»	5.88	»	5.92
Scrisurile fonc. »Albina» . .	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	$121.^{1}/_{2}$	»	$122.^{1}/_{2}$
Discontulŭ . . .	»	7—10 % pe anŭ.		

Nr. 1581
1876.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de învĕțătorŭ ordinarŭ sistemisatŭ la scóla elementară comunală, cu limba de propunere română, din Măgura, pe lângă unŭ salarŭ anualŭ de 300 fl. v. a. și afară de aceea pentru cuartirŭ și grădină 100 fl. v. a. — se escrie prin acésta concursŭ. Provocŭ pe toțĭ aceia, carĭ ar dori sĕ ocupe acestŭ postŭ, ca până la 10 Septemvre 1886 sĕ-șĭ trimită la mine concursele lorŭ prin respectivulŭ inspectorŭ comitatensŭ de scóle, fiindŭ scrise cu mâna propriă în limba română și maghiara și provĕḑute cu timbru de 50 cr. Afară de aceea concursele au sĕ fiă provĕḑute cu testimoniu de preparandiă, documentŭ despre posederea limbiei maghiare, precum și despre ocupațiunea de până acuma, și în fine atestatŭ medicalŭ și de moralitate.

Bistrița, 17 Augustŭ 1886.

Iuliu Havas m. p.
inspectorŭ regescŭ de scóle.

3—3

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potŭ face cu începerea dela 1 și 15 ale fiecărei lunĭ, mai ușorŭ prin mandate postale.

Adresele ne rugămŭ a ni se trimite esactŭ arătându-se și posta ultimă.

PREȚULŬ ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni . . . . 3 fl. —
„ șése lunĭ . . . . 6 fl. —
„ unŭ anŭ . . . . 12 fl. —

Pentru România și străinătate.

pe trei lunĭ . . . . 10 francĭ
„ șése lunĭ . . . . 20 „
„ unŭ anŭ . . . . 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.